

великий обсяг накопиченого іншомовного досвіду. Цей вид навчання ефективно сприяє розвитку сприйняття іншомовної інформації, пам'яті, уяви, емоційної сфери, репродуктивного мислення, виконавської діяльності;

- розвивального (навчання на високому рівні труднощів, пріоритету та провідної ролі теоретичних знань, високого темпу вивчення матеріалу. Дедуктивний спосіб вивчення іншомовного матеріалу, високий рівень його абстрагування, націленість на формування теоретичних знань і теоретичного мислення слухачів на основі змістовного аналізу, планування, рефлексії;

- програмованого (здійснюється на основі навчальних програм, що реалізуються в двох варіантах: машинному (переважно через комп'ютери) або безмашинному (програмовані підручники, комплекти карт та ін.). При укладанні програм чітко формулюються цілі, проводиться логічне опрацювання змісту, виділяються основні поняття, ідеї та провідні логічні зв'язки, усувається описовий і другорядний матеріал. Весь матеріал ділиться на невеликі, завершені за змістом відрізки (кроки, порції, модулі), при цьому здійснюється покроковий контроль, своєчасна корекція, виправлення помилок, якщо вони допущені;

- проблемного (процес діяльності, що протікає у вигляді вирішення завдань, бесіди, аналізу ситуацій, спрямовується і контролюється інструктором (викладачем). Дослідницький метод за проблемного навчання вимагає найбільш повної самостійності слухачів. Форми і методи проблемного навчання також різноманітні: проблемна розповідь, евристична бесіда, проблемна лекція, розбір практичних ситуацій, диспут, співбесіда, гра, у тому числі ділова і т.п.;

- задачного (поетапну організацію постановки навчальних завдань, вибору способів їх вирішення, діагностики та оцінки отриманих результатів. Логіка структурування таких завдань може бути різною: від простого до складного, від теоретичного до практичного або навпаки).

Технічні засоби навчання

До ТЗН належать: устаткування робочого місця, відповідна навчально-методична документація та дидактичні засоби навчання (носії інформації).

Крім того, можливе використання таких засобів, як:

- цифрові проектори для відображення комп'ютерної інформації та відео;
- проекційні екрани різноманітних моделей;
- оверхед-проектори, слайд-проектори; копії-дошки для тиражування записаного на дошці;
- інтерактивні дошки, що надають можливість прямо на дошці змінювати демонстраційні електронні матеріали;

- документ-камери – настільні відеокамери для демонстрації об'єктів і слайдів за допомогою цифрового проектора;

- відеоконференційні системи для ефективного спілкування на відстані тощо.

Контроль та оцінювання знань

Перевірка ступеня засвоєння матеріалу здійснюється інструктором підготовки на робочому місці (викладачем).

Окрім усних іспитів і тестування, оцінювання розвитку професійної комунікативної компетентності здійснюється шляхом аналізу якості виконання вправ і виконання професійної діяльності на високоточних диспетчерських тренажерах та окремому робочому місці.

ЛІТЕРАТУРА

1. Общенаучная компетентность будущего специалиста: сущность и структура [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://cyberleninka.ru/article/n/obschenauchnaya-kompetentnost-buduschego-spetsialista-suschnost-i-struktura>
2. ICAO Aviation English ONLINE [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://aviationenglish.com/>
3. Werner A. Terminologie zur neueren Linguistik / A. Werner. – Tübingen : Niemeyer, 1988. – Bd. 2 – p. 684–685.
4. Методики оцінки навиків пілотування курсантів-льотчиків: структура, цілі, завдання / Д. В. Сіненко, П. М. Онипченко, Ю. Г. Бусигін [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://periodica.16mb.com/wp-content/hups/hups-2010-vipusk-426/sinen.pdf>
5. Системно-модульне навчання [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.info-library.com.ua/books-text-4327.html>
6. Ситуативний підхід до вивчення англійської мови в середній школі [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ua.textreferat.com/referat-17812-3.html>

УДК 378.147

Ду Ханьфен

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

ОСНОВИ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ ДО КЕРІВНИЦТВА МУЗИЧНИМ КОЛЕКТИВОМ

У статті розкривається сутність психолого-педагогічних якостей учителя музики, необхідних для керівника музичного колективу. Характеризуються основні мотиваційні та компонентні складники психолого-педагогічної готовності до керівництва музичним колективом.

Ключові слова: психолого-педагогічна готовність, професійні якості учителя музики.

Ду Ханьфен. Основы психолого-педагогической готовности учителя музыки к руководству музыкальным коллективом. В статье раскрывается сущность психолого-педагогических качеств учителя музыки, необходимых для руководителя музыкального коллектива. Характеризуются основные мотивационные и компонентные составляющие психолого-педагогической готовности к руководству музыкальным коллективом.

Ключевые слова: психолого-педагогическая готовность, профессиональные качества учителя музыки.

Do Hanfeng. The basics of the psychological-pedagogical willingness of music teachers to the musical group leadership. The article reveals the essence of psychological and pedagogical qualities of the music teacher as a leader of the musical group. It describes the basic components of the motivational component of psychological-pedagogical readiness for the leadership of the music team.

The conducting career is one of the most difficult of music and performing professions, known for its multicomponent structure and multifaceted manifestations. Therefore, the conductor must meet the highest professional demands. An important component in determining the willingness of the leader to the creative process of creating artwork can be seen as a set of psychological mechanisms that underlie the communication of the head music band with singers.

In addition to great musical talent and conducting special training – mastering professional knowledge, abilities and skills, equally important are the decisive psychological quality of the conductor, the ability to find contact with the team and work out together the system of working creative communication. Psycho-pedagogical readiness for such activities is determined primarily by the presence of strong-willed and suggesting qualities that collectively justify the guideline as performers and listeners.

Key words: psychological readiness, professional-quality music teachers.

Професійна підготовка майбутніх учителів в Україні, як і в більшості країн світу, здійснюється на основі державних стандартів, які регламентують певний перелік професійних та особистісних якостей, якими повинен володіти майбутній учитель та умов, в яких відбувається організація навчального процесу з підготовки фахівців.

Державний стандарт розробляється відповідним державним органом на основі законодавства про освіту та передбачає зміст, який складається з нормативної та вибіркової частин. Нормативний складник стандартів визначається рівнем економічного та соціального розвитку суспільства та потребами його поліпшення на даному етапі розвитку науки і техніки. Вибірковий складник визначається вищим навчальним закладом і передбачає соціально-гуманітарну, психолого-педагогічну, фахову і практичну підготовку майбутнього фахівця в межах освітньої програми. Загальнодержавний Стандарт вищої освіти визначає такі вимоги до освітньої програми:

1. обсяг кредитів Єдиної кредитно-трансферної системи (ЄКТС), необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти;
2. перелік компетентностей випускника;
3. нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання;
4. форми атестації здобувачів вищої освіти;
5. вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти;
6. вимоги професійних стандартів (у разі їх наявності) [1].

Для підготовки фахівців певної спеціальності або професії, у тому числі вчителя загальноосвітньої школи, розробляються галузеві стандарти, що включають вимоги до компетентностей випускників конкретної (певної) спеціальності (професії).

Однак стандартами не передбачені особливості та напрями роботи вищих навчальних закладів з формування психолого-педагогічної готовності майбутніх учителів до різних форм навчальної та виховної діяльності, що потребує певних особистісних якостей. Особливо ця проблема стосується вчителів мистецьких дисциплін, зокрема, вчителів музики.

Мета статті – окреслити основні аспекти формування психолого-педагогічної готовності майбутнього вчителя музики до керівництва дитячим музичним колективом.

Професійне навчання майбутнього вчителя музики, як правило, здійснюється у двох напрямках. Перший напрям передбачає оволодіння системою знань, умінь і навичок з обов'язкових навчальних дисциплін, другий – практичну підготовку, що забезпечує готовність до музично-творчої та просвітницької діяльності.

Поряд із цим на вчителя музики покладається функція, що виходить за межі навчальних занять, на яких здійснюється викладання основ музичного мистецтва, – це музично-естетичне виховання школярів, що передбачає комплекс позаурочних заходів, пов'язаних з прямою та опосередкованою музичною освітою учнів.

Ця функція обґрунтовує необхідність спеціальної підготовки майбутнього вчителя музики до музично-творчої роботи з учнями у позаурочний і позашкільний час. Однак спеціальна підготовка включає необхідність певної психолого-педагогічної готовності студентів до проведення цієї роботи.

На необхідність спеціальної підготовки майбутнього вчителя музики впродовж другої половини ХХ ст. зверталась увага провідних вітчизняних і зарубіжних учених, які у своїх дослідженнях обґрунтовували основні напрями та шляхи поліпшення музично-просвітницької роботи з учнями загальноосвітньої школи. Це наукові роботи російських (радянських) дослідників О. О. Апраксіної, Л. Г. Арчажнікової, Е. Б. Абдулліна, Ю. Б. Алієва, Д. Б. Кабалецького та ін. Серед провідних вітчизняних учених слід виділити методичні розробки 60–80-х років

XX ст. – Т. І. Цвєлих, Л. О. Хлебнікової, Л. Г. Коваль, Ю. Є. Юцевича, О. П. Рудницької та ін., які здійснили великий доробок у розвиток і поліпшення процесу музично-естетичного виховання дітей у позаурочний час.

Кінець XX – початок XI століття відзначається новими підходами до музично-естетичного виховання дітей і молоді, у зв'язку з чим виникли новітні технології навчання та підготовки педагогічних кадрів у галузі мистецької та, зокрема, музичної освіти. Серед фундаментальних досліджень загальних питань музичної освіти та виховання слід відзначити роботи професорів О. В. Лобової, О. В. Михайличенка, О. М. Олексюк, В. Ф. Орлова, О. М. Отич, Г. М. Падалки, О. Я. Ростовського, Т. П. Танько, Г. П. Шевченко, О. П. Щолокової та ін., в яких визначені основні напрями музично-естетичного виховання школярів і підготовки педагогічних кадрів у галузі музичного мистецтва [2].

Усі ці автори присвятили свої наукові доробки суто конкретним історико-педагогічним явищам у музично-естетичному вихованні дітей, що в цілому характеризують цілісну систему музично-естетичного виховання, яка створилася за останні десятиліття в українській державі.

Особливого значення набули проблеми історико-теоретичних питань розвитку музичної освіти та виховання (О. В. Михайличенко, Т. П. Танько); формування ціннісних орієнтацій та оцінних якостей сприймання музики (О. П. Рудницька, Г. М. Падалка, О. М. Отич); методики навчання музики на уроках у загальноосвітній школі (О. В. Лобова, О. Я. Ростовський); комплексної взаємодії впливу різних видів мистецтва на особистість (Г. П. Шевченко, О. П. Щолокова, Н. Є. Миропольська); формування окремих музичних і моральних якостей особистості у процесі музичного навчання та виховання (А. В. Козир, О. М. Олексюк); практичної професійної підготовки вчителів мистецьких дисциплін (В. Ф. Орлов).

Однак питання загальної психолого-педагогічної готовності майбутніх учителів музики до практичної роботи в умовах сучасних вимог загальноосвітньої школи залишається дослідженим недостатньо. Особливо це стосується готовності вчителів музики до роботи у позаурочний і позанавчальний час – у роботі з дитячими музичними колективами – хором, оркестром, іншими формами організації колективної дитячої музичної творчості.

Рушійною силою і основним напрямом цієї роботи, на наш погляд, виступає формування мотиваційної сфери майбутнього вчителя, яка спонукає його до керівництва дитячим музичним колективом.

На думку проф. О. В. Михайличенка, до головної рушійної сили суспільного музичного виховання слід віднести основну внутрішню суперечність – суперечність між бажаним і наявним станом розвитку національної музичної культури у контексті розвитку світових культуротворчих процесів.

Іншою, не менш важливою рушійною силою, що має суб'єктивний характер, є мотиваційна сфера педагога. Мотиваційна сфера вчителя музики складає в основному три види мотивів: матеріальні, соціальні та морально-психологічні:

- матеріальні мотиви спонукають учителя до діяльності, яка приносить матеріальну вигоду (зарплатня, матеріальна винагорода, ін.);
- соціальні мотиви спонукають учителя до діяльності, яка має важливе значення у житті суспільства та визначає роль учителя у його подальшому розвитку. Цей мотив виникає частіше у спадкоємних сімейних обставинах та інших соціальних випадках, наприклад, коли людина з дитинства мріє стати педагогом;
- морально-психологічні мотиви спонукають учителя до діяльності, яка приносить моральне задоволення від самого процесу, особливо – від кінцевого його результату [3, с. 109].

Поряд із цим великого значення у формуванні психолого-педагогічних якостей учителя має *фасилітуючий складник* (англ. *Facilitate* – допомагати, сприяти) – особистісна якість педагога, яка має за мету не тільки керувати колективом, а й допомагати дитині усвідомлювати себе, здійснювати самооцінку своєї діяльності, сприяти її особистісному зростанню. [4, с. 259–260.]

Цей складник в основному і забезпечує ефективність музично-естетичного виховання учнів у процесі їхньої участі у діяльності різних музичних колективів, що функціонують у позанавчальний час. У цьому процесі у учнів не тільки підвищується рівень музичної освіченості під час оволодіння ними певними навичками, відбувається розвиток особистісних музичних якостей, а й формується естетична свідомість, що забезпечує оцінне та критичне сприймання явищ мистецтва, орієнтує їх на кращі зразки вітчизняної та зарубіжної музичної культури.

Не менш важливим є і морально-психологічні враження учнів, які вони відчують під час виконання музичних творів. У цьому велике значення має готовність (майстерність) керівника (вчителя), який, керуючи колективним виконанням, надихає учасників на креативне, неповторне виконання музичного твору.

Зазначене націлює на ствердження про те, що психолого-педагогічна готовність майбутніх учителів музики до роботи з музичними колективами у позаурочний час складає сукупність професійних та особистісних якостей учителя, які можна умовно поділити на такі складники:

Професійні якості: теоретичні знання, практичні вміння й навички, які передбачають володіння основним змістом програми з музики, питаннями вікових, психологічних особливостей учнів і методикою викладання предмета на різних етапах навчання.

Особистісні якості вчителя музики, як правило, поділяються на морально-психологічні та професійні.

Морально-психологічні особистісні якості визначаються особистісною моральною поведінкою вчителя у побуті та під час виконання посадових обов'язків, етикою спілкування з колегами та учнями, іншими проявами схильностей, інтересів, захоплень.

Професійні особистісні якості визначаються природними музичними здібностями та рівнем їхнього розвитку в процесі навчання. До них належать:

- здатність звуковисотного аналітичного сприймання музики (музичний слух);
- здатність метро-ритмічного аналітичного сприймання (почуття метру, ритму);
- здатність тембро-динамічного аналітичного сприймання (почуття гучності, динаміки, музичної орфоєпії).

Однак успішність роботи вчителя з музичним колективом найбільше залежить від рівня його саме професійних особистісних якостей.

Виходячи з логіки організації навчального процесу в музичних навчальних закладах, які готують учителів музики, слід зазначити, що психолого-педагогічна готовність майбутніх учителів музики до роботи з музичними колективами проходить під час навчання у поєднанні дисциплін психологічного, педагогічного циклу (педагогіка, психологія) і музичних дисциплін, що передбачають практичне застосування музичних знань, умінь і навичок (хоровий, оркестровий клас, ансамбль), на яких найбільш ефективно здійснюється формування особистісних професійних якостей майбутнього вчителя музики – керівника музичного колективу.

Слід зазначити, що поняття «психолого-педагогічна готовність» відображає інтелектуальні, емоційні, вольові та мотиваційні сторони психіки людини в їх ставленні до зовнішніх умов і є стійкою характеристикою особистості. Така готовність допомагає людині правильно використовувати знання, формувати особистісні якості, здійснювати самоконтроль.

На думку білоруських психологів М. Дяченка і Л. Кандиловича, психологічна готовність до будь-якої діяльності включає такі компоненти:

- мотиваційний – потреба успішного виконання поставленого завдання, інтерес як до об'єкта діяльності, так і до способу його здійснення, прагнення до успіху;
- емоційно-вольовий – відповідальність, впевненість у своїх діях, віра в успіх, уміння керувати собою, мобілізація всіх сил для вирішення поставленого завдання, уміння відволіктися від перешкод, долати страх, невпевненість;
- змістовно-операційний – розуміння обов'язків щодо вирішення завдань, проблем і їх сутності, оцінка їх соціальної значущості, знання найбільш раціональних і дієвих засобів досягнення цілей, уявлення про достовірні зміни у процесі виконання поставлених завдань [5, с. 110].

Відомі російські педагоги В. Сластьонін та І. Ісаєв у загальновідомому посібнику «Педагогіка» стверджують, що професійно-педагогічна готовність – це складний синтез взаємопов'язаних таких структурних компонентів:

- психологічна готовність – сформована спрямованість на педагогічну діяльність, установка на роботу в школі;
- науково-теоретична готовність – наявність необхідного обсягу педагогічних, психологічних, соціальних знань, необхідних для компетентної педагогічної діяльності;
- практична готовність – наявність сформованих на належному рівні професійних знань і умінь;
- психофізіологічна готовність – наявність відповідних передумов для оволодіння педагогічною діяльністю, сформованість професійно значущих якостей;
- фізична готовність – відповідність стану здоров'я та фізичного розвитку вимогам педагогічної діяльності та професійної працездатності [6].

Існують інші характеристики психолого-педагогічної готовності до професійної діяльності, зокрема, – до педагогічної. Однак робота керівника художнього колективу (диригента), на наш погляд, має специфіку, зумовлену не стільки дидактичними вимогами до його діяльності, скільки емоційними виразними характеристиками, які вимагають від диригента постійного знаходження у креативному стані, що спонукає учасників колективу (хору, оркестру) до образотворчого виконання музичного твору.

На думку відомого російського диригента і педагога Г. Єржемського, існують два рівні підготовки диригента: як музиканта-інструменталіста і диригента-виконавця. Єржемський визначає різні типології диригента: «ремісник-регулювальник», «диригент-ілюстратор», «диригент-реставратор» і «диригент-творець». А підготовка керівника художнього колективу – це підготовка педагога і творця [7, с. 45–60].

Тому керівник художнього колективу повинен мати всебічну психолого-педагогічну і музичну підготовку, яка дасть можливість ефективно керувати художнім колективом.

Одне з головних завдань диригента полягає в інтерпретації – «перекладі» нотного тексту в звуковий ряд, адресований слухачеві. Для цього диригент повинен вірно розуміти стилістичні особливості музичного тексту, співвідносити з ними темп, прийоми звукоутворення, динаміку, фразировку, артикуляцію – усю сукупність виразних засобів і передати через виконавців до слухача. Від цього більшою мірою залежить автентичність виконання.

Керівник музичного колективу повинен володіти низкою педагогічних якостей: а) гностичні вміння; б) уміння психолого-методичного планування; г) діагностичні вміння; д) дослідницькі вміння.

Він повинен поєднувати в собі педагогічні та організаторські здібності, високий професіоналізм.

На наш погляд, серед цих якостей основними показниками рівня психолого-педагогічної готовності диригента до керівництва художнім колективом виступають *гностичні вміння*. Вони виражаються у здатності передати знання іншим особам і забезпечити їх засвоєння. Щоб передати іншому свої знання або знання, як

узагальнений досвід інших виконавців, необхідно їх осмислити, надати доступну для викладу кожному оркестранту форму.

Загальновідомо, що до гностичних умінь також належать сугестивні і експресивні здібності.

Експресивні здібності – здатність ясно і чітко виражати свої думки й почуття за допомогою мови, а також міміки і пантоміміки.

Сугестивні здібності – це здібності емоційно-вольового впливу на колектив, що залежать від комплексу особистісних якостей керівника, зокрема, його вольових якостей (рішучості, витримки, наполегливості, вимогливості та ін.). Це вміння переконувати, вести за собою. Першорядне значення тут має особистість диригента, його моральна переконаність і професійний авторитет. Особисті якості керівника, його авторитет – це основа психологічного впливу на членів колективу [8, с. 154].

Керівництво музичним колективом або диригентська діяльність – одна з найскладніших серед музично-виконавських діяльностей. Її структура багатокомпонентна, а прояви багатогранні. Тому диригентові висувуються найбільш високі професійні вимоги. Важливим компонентом, що визначає готовність керівника до створення художнього твору у єдності з музичним колективом, виступає цілий комплекс психологічних механізмів, що лежить в основі спілкування керівника музичного колективу з виконавцями.

Крім великої музичної обдарованості та спеціальної диригентської підготовки – оволодіння професійними знаннями, вміннями і навичками, не менш важливими і вирішальними є психологічні якості диригента, вміння знайти контакт з колективом і виробити з ним систему робочого творчого спілкування. Психолого-педагогічна готовність до такої діяльності визначається, насамперед, наявністю вольових і сугестивних якостей, які в сукупності виправдовують його керівне становище як у виконавців, так і в слухачів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про вищу освіту», стаття 10. – К. : Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2014. – № 37–38.
2. Мистецька освіта в Україні: теорія та практика / Заг. ред. О. В. Михайличенка, редактор Г. Ю. Ніколаї. – Суми : Вид. відділ СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2010. – 255 с.
3. Михайличенко О. В. Основи загальної та музичної педагогіки: історія та теорія: Навчальний посібник (двомовний) / О. В. Михайличенко. – Суми : Вид-во «Козацький вал», 2009. – 201 с.
4. Лушин П. В. Личностные изменения как процесс: теория и практика / П. В. Лушин. – Одесса : Аспект, 2005. – 334 с.
5. Дьяченко М. И. Психологические проблемы готовности к деятельности / М. И. Дьяченко, Л. А. Кандыбович. – Минск : Изд-во БГУ, 1976. – 176 с.
6. Сластенин В. А. Педагогика: Учебное пособие для студ. высш. пед. учеб. завед. / В. А. Сластенин, И. Ф. Исаев, Е. Н. Шиянов; Под ред. В. А. Сластенина. – М. : Изд. центр «Академия», 2002. – 576 с.
7. Ержемский Г. Л. Дирижеру XXI века. Психолингвистика профессии / Г. Л. Ержемский. – СПб. : Издательство ДЕАН, 2007. – 240 с.
8. Готсдинер А. Л. Музыкальная психология / А. Л. Готсдинер. – М. : Магистр, 1993. – 191 с.

УДК 378.011.3-051.78.086

Лю Кешуан,

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

ТВОРЧЕ МОДЕЛЮВАННЯ МУЗИЧНО-ОБРАЗНОЇ ДРАМАТУРГІЇ ТВОРІВ МАЙБУТНІМИ УЧИТЕЛЯМИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

У статті розкривається та обґрунтовується творчий підхід до організації та здійснення педагогічної діяльності, у контексті якої розглядаються вміння створювати музично-образну драматургію творів. Поняття «музично-творча драматургія» представлена в авторському розумінні з визначенням її структури та розглядається в статті як аксіоматичне поняття, яке формується завдяки застосуванню принципу інтелектуальної активності.

Основну увагу приділено особливостям, типам, видам творчої діяльності студентів як процесу, в змісті якого відбувається безпосереднє моделювання щодо формування умінь музично-образної драматургії фортепіанних творів майбутніх вчителів музичного мистецтва.

Ключові слова : творча діяльність, інтелектуальна активність, майбутній учитель музичного мистецтва.

Лю Кешуан. Творческое моделирование музыкально-образной драматургии произведений будущими учителями музыкального искусства. В статье раскрывается и обосновывается творческий подход к организации и осуществлению педагогической деятельности, в контексте которой рассматриваются умения создавать музыкально-образную драматургию произведений. Понятие «музыкально-творческая драматургия» представлена в авторском понимании и раскрывается как процесс создания продукта индивидуальной интеллектуально-эмоциональной творческой деятельности, в которой на основе музыкально-стилевого, ассоциативно-образного и исполнительско-интерпретационного опыта музыкально-слухового восприятия фортепианных произведений обеспечивается возможность воссоздания собственных вариантов их архитектурного воображения, осознания и презентации во временном пространстве исполнительской